

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De quibusdam noui Tyronis Christi certaminibus. Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

loculentus Dei tractus, hanc illius ab omnibus
aerfionem & ad Deum conuerfionem subito
effecerat.

*De quibusdam noui Tyronis Christi cer-
taminibus.*

CAPVT II.

Cumque hæc illi gratia diuinitus obtigif-
set, mox quædam in illo certamina ex-
citerunt, quibus malus dæmon salutem
eius impedire nitebatur: eaq; hunc in modum
sefe habebant: Internus DEI impulsus ac in-
stinctus, expeditam ab omnibus impedimen-
tis & medijs aerfionem ab illo exigebat. Con-
tra oblectabatur tentatio, eiusmodi illi cogi-
tationem iniiciens: Maturius delibera. Facile
est inchoare, sed difficile perficere. Atqui inter-
na Dei vocatio Sancti spiritus potentiam & o-
pera proferebat. Ediuerso tentatio nihil qui-
dem de Dei potentia ambigendum affirmabat,
sed vtrum vellet, incertum esse. Tum vero cer-
to id illi demonstrabatur: quando quidem pi-
ssimus Deus benignis pollicitationibus suis id
confirmârit, reuera opem se laturum cunctis
in eius nomine istuc aggredientibus. Deinde
gratia in hoc conflictu palmam obtinente, alia
quædam tanquam amici specie cogitatio in il-
lius animum sese insinuans, hoc pacto illi con-
sulebat: Potest id fortassis commendari, meri-
toq; corrigere te debebis: sed non admodum
urgas: ea moderatione inchoes, vt possis ad
exitum perducere. Cibus ac potum corpori

*Certamina
quæ salutem
conuerfionis
sue initio ia-
stârunt.*

*Callidi ho-
stis alia sug-
gestio.*

Ff 5 indul-

indulgeas, tibi que benigne facias, atque inter
 rim peccatum vites. Quantum voles, sis intra
 te ipsum bonus, ea tamen mediocritate, vana
 quis extrinsecus horrorem ex te capiat, vana
 hominum consuetudo dicere. Modo corpium
 fit, salva sunt omnia. Poteris cum hominibus
 incundos ducere dies ac nihilo secius in virtu-
 tis officio permanere. Etiam alij se sperant fa-
 uos fore, tametsi & eiusmodi exercitationibus
 deditam non agant vitam. His atque id genus
 alijs pulsabatur cogitationibus: sed æterna sa-
 pientia fallaciosum hoc consilium hac ratione
 euertebat. Qui anguillam piscem lubricum
 cauda retinere, & vitam sanctam tepi de molli-
 tur aggredi, is utrobique fallitur, dum enim
 siue hanc, siue illam tenere se putat, è manibus
 elabatur. Ita etiam qui corpus indomitum ac
 in exercitatum delicate ac molliter viuendo
 vult in seruitutem redigere, non satis est me-
 tis compos, & qui mundo vult perfrui, ac ni-
 hilominus Deo perfecte seruire, rem impossi-
 bilem molitur, & scripta diuina Christi que in-
 stituciones corrumpit ac deprauat. Itaque si vit
 omnibus valefacere, agas id animo virili. Hoc
 in cogitatione cum diu satis versatus esset, tan-
 dem sumpta audacia & fiducia, fortiter ab om-
 nibus sese abstraxit. Interea viuax eius animus
 crebras (vt ita dicam) mortes initio perpe-
 nit, cum se à vana societate abiungeret. Non-
 nunquam victus naturæ infirmitate, accessit
 eos animi leuandi gratia, sed vt plurimum ac-
 cidit, vt qui latus eos adierat, tristis abscede-
 ret, eo quod sermones & recreationes illorum
 inuicunda forent, & sua illis inuisa. Euenit
 sapul-

011
45
Simile.

Matth 6.

Aliorum vsus
 societate su-
 fo quid pie-
 rumque sit
 consequitur.

capitulosculè, vt ubi illis sese coniunxisset, huiusmodi eum verbis exercirarent. Alius percontabatur, ecquod singulare vitæ genus ac institutum arripuisset: Alius communem viuendi rationem tutiorem affirmabat: Alius denique in malos exitus eum vitæ modum definire aiebat. Ita alij post alios eum excipiebant. At ille planè obmutescens, secum loquebatur: O Deus pijsime, nihil consultius, quam hominum consortia fugere. Equidem si hosce sermones non percepissem, nihil inde ad me damni rediret. Erat tum temporis hæc illi crux molestissima, quod neminem haberet, cui afflictiones suas posset aperire, qui idem quod ipse & eadem ratione sciretetur. Viuebat igitur desolatus ac miser, multaque vi sese ab alijs subduxit, quod illi postmodum vsus effecit suauissimum.

Cruz quæ, quando Sufoni molestissima.

De tractu quodam supernaturali, A Eterna Sapientia Ministro præfrito.

CAPVT III.

Accidit in conuersionis eius initio, vt ferijs D. Agnetis virginis & martyris facto prandio in Chorum ingressus, solus illic maneret, stans in infimis dextri Chori sedibus. Erat tum graui quodam angore correptus ex acerba, qua laborabat, cruce & afflictione. Cū autem sic staret omni consolatione destitutus, nec quisquam illic adesset, rapta est anima illius siue in corpore, siue extra corpus: viditque & audiuit, quod nec omnes possint linguæ eloqui.

Vt excessum metis passus mira fuerit consolatione repletus. 2. Cor. 12.